

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

De reclamen, per drukregel 25 centiem.

TONGEREN, DEN 26 JULIJ.

Een onzer voornaamste geneesheeren zegde ons dezer dagen: de twee derden der menschen, die aan de cholera bezwijken, moeten het daarna wijten, dat zij verwaarloosd hebben in tijds hulp in te roepen.

Bijna al degenen, voegde hij er bij, die bij den aanvang der ziekte eenen geneesheer raadplegen, worden gered.

Wij treffen heden in de *Gazette médicale*, van Parijs, van 21 Julij, eenige regelen aan, welke geheel en al de denkwijze van den gentschen doctor bevestigen.

Ziehier hoe dit blad, 't welk onder het bestuur van den beroemden geneesheer Jules Gueren uitgegeven wordt, spreekt:

« De cholera is te Parijs terug gekomen. Daar het bestuur ten opzichte der heerschende ziekte blijft zwijgen, om de bevolking genee vrees aan te jagen, zullen wij ons ook onthouden van, zelfs ten naasten bij, het getal der inkomsten in de hospitalen en der sterfgevallen op te geven.

» Nogtans zouden geneeskundigen de inwoners niet genoeg kunnen aanbevelen om op hunne hoede te zijn; dat zij wel doen weten, dat de minste stoornis in de ingewanden met de cholera in betrek staat, en soms de cholera zelve is.

» Wij denken dat deze waarschuwing beter is, dan een stelselmatig stiltzwijgen, hetwelk eene valsche zekerheid te weeg brengt; *zoo veel te meer, daar de geneeskunst heden bijna verzeerd is, de ziekte bij haar begin te kunnen tegenhouden.*

» Dat de geneesheeren dus de vrees van de terugkeer der cholera matigen; maar dat zij die terugkeer bekenen en zeggen, dat zij er genoeg is om de grootste voorzorg voor de gezondheid te nemen, en bij de minste onpasselijkheid de hulp der geneeskunst in te roepen. »

Men leest in een weekblad van Dendermonde:

« Wij zijn gedurig getuigen van de edelmoedigste zelfopoffering, door den Godsdienst ingeborend. »

Geleden eenige dagen, is er eene hospitaalzuster, slachtoffer harer menschelevendheid, bezweken, en in den hemel de kroon harer verdiensten gaan ontvangen; twee andere zusters zijn ziek geworden, eene van deze is reeds bijna genezen; de overige zusters, niettegenstaande haren onophoudelijken ijver, konden aan den overlast van werk niet meer wederstaan; eenige Begijnen hebben dit vernomen, en aanstonds waren zij bereid naar het gasthuis te snellen; vier zijn albaar in dienst, anderen zijn bereid haar af te lossen; haar namen moeten niet verkondigd worden. God kent deze; het is van Hem, dat zij hunnen loon verwachten!

Men zal moeten bekenen dat de Begijnen van Dendermonde zich edelmoedig wreken over al wat tegen hen gezegd, geschreven en gedaan is geweest!

De Zusters van liefde, die in den Drenschen krijg zoo talrijke diensten hebben bewezen, zijn weder van regeeringswege en van alle zijden aangezoekt, om de zieken en gewonden te verplegen. Uit Munster alleen zijn er reeds 419 naar de pruisische hospitalen vertrokken. Te Berlijn heeft men de beide hospitalen aan hare zorgen toevertrouwd. De verzorging van de zwaar gewonden is aan de barmhartige Broeders uit Silezië en de Broeders Alexinen uit de Bijn-provincie toevertrouwd. De Jezuiten uit deze provincie hebben hunne leerlingen en novicen aan deze broeders toegevoegd, om in de hospitalen behulpzaam te zijn. Het aantal gekwetsten moet reeds zoo groot zijn, dat men met bezorgheid nieuwe veldslagen te gemoet ziet, daar men niet weet, waar hen te huisvesten, en er geen genoegzaam aantal geneesheeren aanwezig is om ze allen te behandelen.

Tijdingen van den oorlog.

Onze vooruitzichten zijn verzeendlykt geworden. Op bevel des ministers van buitenlandsche zaken, werd gisteren namiddag ter Parijzer

Beurze de officiële kennisgeving aangeplakt, dat Oostenrijk de vredesvoorwaarden aanneemt door Frankrijk uitworpen en door Pruisen reeds aanvaard; dat de gevolmachtigden der beide Mogendheden zich in het pruisische hoofdkwartier hebben vereenigd om te onderhandelen over eenen wapenstilstand, en dat het bepaald antwoord werd afgewacht van Italië, welke reeds verklaard heeft in grootbeginsel die vredesvoorwaarden aan te nemen.

Niets verzet zich derhalve tegen de verlenging der vijfjarige wapenstilstand, zoudag te middag begonnen, in eenen wapenstilstand voor den tijd eener maand, welke de gelegenheid zal verschaffen de bepaalde voorwaarden, voor het sluiten van een vredesverdrag, te bepleiten.

Drie oostenrijksche commissarissen, waarvan twee diplomaten en een opperofficier, graaf Karolyi, baron Bismarck en de veldingeneraal Degenfeld, zijn uit Wenen naar het hoofdkwartier der Pruisen gezonden, met last de voorwaarden van den wapenstilstand te regelen. De pruisische commissarissen zullen waarschijnlijk zijn; de hooftmaster Von Bismarck en de generaal Molke, hoofd van den algemeenen legerstaf en voornaamste opsteller van het plan des pruisischen veldtochts, welke de Pruisen zoo rap als de wind tot onder de muren van Wenen heeft gebracht.

De toestemming van Oostenrijk verkregen zijnde, is de bijtreding van Italië, door Pruisen buiten de onderhandelingen gesloten, eene noodzakelijkheid geworden. Zoodaast de pruisische regering onderricht was van de gestemdheid des Weener Kabinetts, heeft zij eene depeche gezonden aan haren gezant bij 't Hof van Florence, ten einde Koning Victor-Emmanuel uitteverzoeken, van zijnen kant mede te werken tot de ondertekening van den wapenstilstand.

De maarschalk generaal Von Manteuffel, opperbevelhebber der pruisische legersmacht in Noord-Duitschland, onder zijne bevelen hebbende al de pruisische generaals die de Beierschen, Hessenen, Hanoveranen, Badenschen en Württembergers geklopt hebben, en aan wien generaal Vogel von Falkenstein zelf moet gehoorzamen, is in de vrijstad Frankfurt aangekomen.

Zoo als wij verhaald hebben, had generaal Falkenstein de burgerij van het onzijdige Frankfurt gedwongen, aan iederen soldaat drie schotels naar zijne verkiezing voor 't noemen opteischsen, waarbij nog een smakelijk ontbijt, een knechtig avondmaal met vleesch, eene flesch wijn en 8 cigaren daags.

Maar de groote Von Manteuffel bezit nog verhevener denkbeelden. Hij zegt tot Vogel: Gij zijt een lekkerbek en hebt goed gepikt; maar ik zal 't nog beter maken. Na de reeds betaalde 15 miljoen door de stad Frankfurt, eisch ik nog 25 miljoen thalers, en durft men mij dit weigeren, *Kreuztonnerwetter!* dan zullen wij Frankfurt leg plunderen!

De depeche voert er niet bij, of ieder soldaat moet ook 16 cigaren per dag eisch!

De pruisische troepen, die zich opzulke gorde wei bevinden, eischen in de oude Bondshoofdstad in garnizoen te blijven, tot zoo lang de vrede gesloten zal zijn.

Gisteren hebben wij verhaald, dat een deel der pruisische troepen, onder bevel van generaal Van Reichberg, zich bereede om de sterke bondsvesting Mainz te gaan belegeren.

De onderhandelingen over de vredesvoorwaarden zullen dat plan waarschijnlijk in duigen doen vallen.

Men leest in een Parijzer blad:

« De aanneming des vredespreliminairen door Oostenrijk wordt bevestigd. »

» Het Weener gouvernement geeft, *zonder voorbehouding*, zijne goedkeuring aan de voorstellen door koning Napoleon gedaan en die tot grondslag zullen dienen van de definitieve onderhandelingen voor het sluiten van den vrede.

» Gelijk wij reeds gezegd hebben, was het stellig in den morgen van zondag, dat het pruisische gouvernement officieel door het hof der Tuilerien van de aanneming van Oostenrijk werd verwatigd.

» Terzelfter tijd dat Frankrijk aan Pruisen bericht gaf over de beslissingen van het Weenerhof, werd het pruisische gouvernement geroepten, Italië te verzoeken aan zijnen verblijfswoordiger bij koning Wilhelm de noodige instruktiën voor het sluiten van den wapenstilstand te geten. »

Den dag na den slag van Gustozza, vond een beelmeester van het italiaansche leger, in het midden der dooden en gekwetsten, eene jonge kaporaal der *bersagliers* welke nog te keu van leven gaf, mettegenstaande drij kwetsuren die

hij de een aan zijn linken arm, de andere aan zijn recht been, en de derde aan den bals bekomen had. Bij de vermaking der wonden bevond de beelmeester dat de kaporaal eene vrouw was. Het was Hermina Maelli, welke twintig jaren oud is.

Enige dagen vooraleer het leger van Victor-Emmanuel naar den strijd optrok, viel de broeder dezer jonge vrouw alsdan kaporaal bij de bersagliers, ziek en ging naar Florence om zich bij zijne ouders te doen bezorgen. Hermina, wier ouders met groote moeite haar hadden terug gehouden zich bij de vrijwilligers van Garibaldi te begeven, nam deze omstandigheid te haat. Zij smijdt hare haren af, kleedt zich met den uniform van den kaporaal en trekt naar zijn regiment. Hare grootie, de trekken van haar wezen geliken veel op degene van haren broeder en deden de hebbhafte vervanging met allen in eenen oogenblik dat men de Oostenrijkers ging aanvallen. Vier uren na hare vrijwillige uitsparing was haar regiment met den vijand handgemeen te Gustozza, en Hermina Maelli viel op het slagveld neder. Naar Florence overgebracht, ten gevolge der ontdekking van den beelmeester, is de jonge vrouw van hare kwetsuren op 10 Julij gestorven.

Als bewijs met bevoel moed en beleid, te Koenigsz van beide zijden gestreden is, vertelt een dagblad alhier het volgende voorval: « Eene compagnie van het 1° regiment der pruisische garde bestormde eene oostenrijksche batterij, dicht bij het dorp Celum. De batterij werd uitmuntend bediend, inzonderheid haar granaatvuur. De Oostenrijkers verkeerden in de meening, dat de compagnie met gesloten geleeders zou blijven aankrukken en had zij dat gedaan, dan zou waarschijnlijk met een barer manschappen aan den dood zijn ontsnapt. Eensklaps loste de compagnie zich op in eene lange keten van traillieurs en vuurde eenige minuten lang met groote snelheid hare naalgeveeren af.

Nog slechts eenmaal vuurde de batterij terug; al hare manschappen en hare paerden vielen neder. Menschen en dieren lagen dooroengemengd ter aarde. Slechts een Oostenrijker was ongewond gebleven en zoo vol moed, dat hij geheel alleen een stuk lande en een granaatsebot loste, hetwelk een pruisisch officier in den schoonder trof. Doch nauwelijks had hij zijn schot gelost of ook deze laatste man viel, leedrijg doordoord met pruisische gewerkgogels. »

Knevelarijen en afpersingen der Pruisen te Frankfurt.

Frankfort, de vrije opene stad, onbegaat thans eene behandeling, welke men zelf aan geene steden meer oplegt, die stormerhand zijn ingenomen.

De Pruisen hebben aan de stad zware lasten opgelegd en zij heeft ze met gelatenheid aanvaard. In een land waar de wijn een prachtvoorwerp is, heeft men de inwoners bevolen, bij elk etmaal aan de officiers eene flesch en aan de soldaten een liter wijn te geven; de spijkaart is in dezelfde eereghigheid; daarbij acht fijne sigaren voor den officier en acht gewone sigaren voor den soldaat.

Er zijn burgers welke tot 300 officieren en soldaten te spijzen hebben, onder ander; M. Berthold, eigenaar van het *Hotel d'Angleterre*; M. Dillenbach, eigenaar van het *Hotel Victoria*, welke er 150 had, heeft liever de vlucht genomen, dan dergelijke plundering van zijnen eigendom bij te wonen. M. Bilger, uit de *Witte Zwaan*, door officiers met den blaaken sabel vervolgd, had enkel het leven te danken aan de tusschenkomst van een pruisischen generaal, die hij hem geleerde.

Generaal Vogel von Falkenstein eischte 300 taal en 1000 trekpeerden, en elke, MM Rothschuld, Metzler, Grunelius, Erlanger, Fabricius, Goldschmidt, enz., aan het hoofd, verhaaste zich de gevraaide opoffering te doen. Verder eischte hij, 60,000 paar leerzen, en men spoelde zich hem ze af te leveren. Eindelijk had hij de stad met eene oorlogsbelasting van 6 miljoen gulden (ongeveer 13 miljoen fr.) getroffen; deze som werd onmiddellijk verzameld en ligt reeds in de schatkist te Berlijn.

Recht tegenover den post heeft men eene familie gedwongen, gansch het door haar bewoonde appartement met al de meubels te verlaten, ten dienste des bestuurs van den militairen host, die zijne burelen had verplaatst.

Intusschen werd de infanterie-generaal Vogel von Falkenstein, tot gouverneur van Bohemen benoemd, en door generaal von Manteuffel vervangen, welke reeds door zijn bestuur in Seelerswijk-Holstein gekend was.

't Is dezelfde generaal, die eens aan de Schiees-

wijksche booren zegde dat Pruisen schrikkelijk veel geld had.

« Dit schijnt nogtans niet waar te wezen, op de wijze waarop het zich dit bezorgt. De eerste daad van den nieuwen bevelhebber was om de stad met eene nieuwe oorlogsbelasting van 25 miljoen gulden (ongeveer 60 miljoen francs) te treffen.

« Er is zooveel geld niet in de stad, zegden de twee oudste senateurs, welke de funktien van burgerlijke commissarissen hadden aanvaard.

« Ob! hernam de generaal, ik hoult er volstrekt niet aan van in klinkende speen betaald te worden. Er zijn goede handteekens te Frankfurt; ik aansaard ook wijsels.

« Excellentie, dat is onmogelijk!

« Spreekt dit woord met uit, want gij zoudt de afschuwelijkheden eener plundering op twee stad trekken.

Dit kort maar gedenkwaardig gesprek, had plaats den 20 Julij van het jaar van genee 1866.

Er werd eene deputatie, samengesteld uit MM Rothschild, Grunelius en Neuville, naar von Manteuffel gezonden; zij bekwam hetzelfde antwoord.

« Gij moet betalen, of wee u! zegde de generaal. Het geeft mij weinig, dat men mij een tweeden hertog van Alva noemt.

« Maar, vroeg een lid der deputatie, als de stad nu betaalt, zal ze dan voortaan van alle nieuwe lasten bevrijd zijn?

« Van mijneet wege ja, gaf hij ten antwoord, doch ik neem geene verbintenis voor wat mijnen opvolger betreft!

Frankfort, 23 Julij

De koophandelskamer dezer stad heeft besloten de 52 miljoen francs, door von Manteuffel beslist, niet te betalen. Heel de stad heeft die beslissing toegejuicht; zij wil liever de plundering ondergaan.

De stad Frankfurt heeft aan keizer Napoleon en het engelsche kabinet gevraagd ten haren voordele tusschen te komen. Men verzekert, dat de keizer met welwillendheid in dit verzoek heeft toegestemd.

Baron Rothschild heeft zich in persoon naar keizer Napoleon begeven om zijnen tusschenkomst ten voordele der stad Frankfurt te vragen. Hij is gunstig ontvangen geworden.

Men schrijft ons uit Oud-Vroenhoven:

Een hevige brand is ergisteren om 5 uren s'namiddags uitgeborsten in den eigendom van M. R. op den steenweg van Tongeren naar Maastricht. In een paar uren waren alle gebouwen van den winhof door de vlammen vernield; de stallen met de schuur waren slechts eene hoop rookende asch. Een groot gedeelte van het huis is ook afgebrand. Uit de stallen die van vuur omringd waren heeft men met de grootste moeite de paarden kunnen redden, door eene opening die men in den muur gemaakt had langs den kant van het veld. Alles was verzeerd. Men schat het verlies op zeven of acht duizend gulden. Gelukkig was de oogst van M. R. nog niet ingeschuurd.

Lijst der Jurén.

DERDE KWARTAAL 1866.

1. Boonen-Cockelberg, gemeente raadslid te St-Truiden. 2. Vandersmissen, notaris te Hasselt. 5. Francken, apotheker te Tongeren. 4. de Fraipont, rentenier te St-Truiden. 5. P. Vandendrielt, negociant te Tongeren. 6. Bellefroid, burgemeester te Welle. 7. Wilsens, notaris te Peer. 8. Geraerds, professor te Hasselt. 9. Vanwest, negociant te St-Truiden. 10. Claes, kunstschilder te Tongeren. 11. Poelmans, burgemeester te Brunthem. 12. Jaquet, negociant te Maeseyck. 13. Bellis, prefect der studien te Hasselt. 14. Vaninkenroy, stoker te Hasselt. 15. Vanneus, gemeente sekretaris te Hasselt. 16. Eyckens, provinciaal raadslid te Peer. 17. Magis, hoofd-ingenieur te Hasselt. 18. Vanwilligen, burgemeester te Schuren. 19. Nys, negociant te Hasselt. 20. G.-Ad. Bekkers, eigenaar te Bilsen. 21. Loesberg, eigenaar te Bilsen. 22. Davids, gemeente sekretaris te St-Truiden. 23. Gilkens, gemeente ontvanger te Hasselt. 24. Duploire, burgemeester te Widsay. 25. de Menten, rentenier te St-Truiden. 26. Onwey, bankier te Hasselt. 27. Sneyers, burgemeester te Cortilis. 28. Vandendromk, geneesheer te Maeseyck. 29. Ad. Francois, rentenier te Tongeren. 30. Vanheer, eigenaar te St-Truiden.

Aanvallende jurén.

1. A. baron de Rosen, eigenaar te Tongeren. 2. Vanderyst, brouwer id. 3. Neven, notaris id. 4. Is. Goor, rentenier id.

De gemeente raad heeft de eer aan de inwoners der stad bekend te maken dat de heeren commissarissen der forsten, welke zullen gegeven worden ter gelegenheid der aankomst der koninklijke familie, hun in de eerste dagen der toekomende week eene lijst van onderschrijving; zullen aanbieden om de onkosten te helpen dekken der verzieringen van de straten der stad.